

[Bente Juncker]

Jeg vil bare sige, at Centrum-Demokraterne stemmer imod dette lovforslag.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg føler først og fremmest trang til at sige, at jeg har glædet mig over, at det er lykkedes at få så bred en tilslutning til dette forslag, som der nu ser ud til at blive.

Jeg vil gerne prøve at forklare de ordførere, som er forundrede over, at der er sket en ændring undervejs, hvad meningen har været.

Jeg tror nu nok, der er nogle, der har fået det lidt galt i halsen.

For det første vil jeg sige, at når det drejer sig om de ordninger, vi i dag har godkendt, hvor der er mere end én dagplejer, er 75 pct. af godkendelserne gået til ægtefæller eller samboende par. Og når man har undret sig over, at man har ønsket fra S' og SF's side, som en af ordførerne klart gjorde opmærksom på, at man skulle have det ind i loven, så hænger det sammen med, at der har været usikkerhed om, hvordan – hvad skal vi sige? – kompetenceforholdet ville være mellem to sideordnede dagplejere. Det er det, der er baggrunden for, at de partier, der nu har tilsluttet sig forslaget, har sagt: Hvis vi tager det, som er det almindelige i forbindelse med disse ordninger, så har vi at gøre med ægtefæller eller samboende par, og dér vil dette med kompetenceforholdet ikke spille den store rolle.

Men det er lige så klart, at det, som Fremskridtspartiet fremhæver, at man skulle kunne ansætte en ung arbejdsløs, har jeg aldrig nogen sinde været inde på. Det, vi har svaret på, er, at såfremt en ung arbejdsløs selvstændigt kunne godkendes som dagplejer, var der ikke noget i vejen for, at den ene af de to dagplejere var en ung arbejdsløs. Det kan man altså fortsat gøre, sådan som reglerne er i dag, efter § 138 b i bistandsloven.

Når fru Inger Stilling Pedersen siger, at dette er en forringelse, er det kun en forringelse i forhold til forslaget. Det må under alle omstændigheder blive en forbedring i forhold til de eksisterende regler, hvor vi altså kan undgå tre fjerdedele af ansøgningerne om en § 138 b-ordning, og derfor må jeg sige, at jeg ikke fatter, at Kristeligt Folkeparti vil undlade at stemme til et lovforslag, som er en klar forbedring i retning af det, Kristeligt Folkeparti har ønsket.

CD's ordfører siger, at forslaget ikke er blevet bedre, og taler om en formålsparagraf. Jeg gør opmærksom på, at der ikke er ændret ved lovforslaget på dette punkt. Det er fuldstændig, som det var, og når formålsparagraffen er tom og intetsigende, ligger der deri – og det er der også gjort rede for i bemærkningerne – at det skal være en platform for, at man lokalt skal definere den børnepolitik og daginstitutionspolitik lige præcis, som man ønsker på det lokale plan. Så det er helt bevidst, at formålsparagraffen ser sådan ud. Jeg mener ikke, at vi her fra Folketinget centralt skal styre selve det pædagogiske indhold, eller hvad man nu måtte ønske at styre.

Jeg må respektere, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 2, det er i orden. Når lovforslaget oprindeligt var udformet sådan, at man kunne godkende to dagplejere, var det, fordi jeg heller ikke nærrede den store betænkelighed ved det, men jeg synes omvendt, at den betænkelighed, som har været fremført af partier og i øvrigt af faglige organisationer, har man godt kunnet lytte til. Jeg synes stadig væk, at når det er sådan, at tre fjerdedele af dem, der søger i dag, faktisk er ægtepar, så er det ærligt talt at stille tingene noget på spidsen, hvis man af den grund undlader at stemme for forslaget.

Så vil jeg gerne sige vedrørende den omtale, en ulyksalig journalist har fundet på, at det overhovedet aldrig har været nævnt i de forhandlinger, vi har haft med Socialdemokratiet og SF, at denne ordning skulle bruges i forbindelse med homofile. Jeg ved ikke, hvordan journalister finder på sådan noget. Helt afgørende er det jo, at det er kommunalbestyrelsen, der skal godkende to dagplejere, og det står fast. Og i det omfang de to dagplejere ikke bor på samme adresse, bliver det Socialministeriet, der skal godkende det. Så jeg må altså nok sige, at det er at se spøgelse ved højlys dag, hvis man fører sådanne argumenter i marken.

Bente Juncker (CD):

Ja, det er da muligt, at jeg ser spøgelse ved højlys dag. Men ikke desto mindre står der i det svar, som socialministeren har givet Folketinget, at i dag kan man også godkendes som dagplejer, når man er homofil.

Men her synes jeg, fru socialminister, at situationen er anderledes. Dette handler om, at det er to dagplejere, altså to af samme køn, der skal passe 10 børn, f.eks. i en lejlighed.